

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 618/2024-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa

[REDACTED], zastúpeného KASATKIN & PARTNERS s. r. o., Záhradnícka 29, Bratislava, proti uzneseniu špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/1 Gv 113/22/1000-138 z 28. februára 2024 v spojení s uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/1 Gv 113/22/1000-122 z 31. januára 2024 a v spojení s príkazom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na zaistenie peňažných prostriedkov č. k. V GO-V-246/2023/1000-2 zo 14. marca 2023, s príkazom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na zaistenie peňažných prostriedkov č. k. V GO-V-247/2023/1000-2 zo 14. marca 2023, s príkazom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na zaistenie nehnuteľností č. k. V GO-V-199/2023/1000-2 z 2. marca 2023 a s príkazom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na zaistenie majetkovej účasti v právnickej osobe č. k. V GO-V-201/2023/1000-2 z 2. marca 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. apríla 2024 a doplnenou podaním doručeným 28. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva pokojne vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ústavy, svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením špeciálneho

prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „ÚŠP“) č. k. VII/1 Gv 113/22/1000-138 z 28. februára 2024 v spojení s uznesením prokurátora ÚŠP č. k. VII/1 Gv 113/22/1000-122 z 31. januára 2024 a v spojení s príkazom ÚŠP na zaistenie peňažných prostriedkov č. k. V GO-V-246/2023/1000-2 zo 14. marca 2023, príkazom ÚŠP na zaistenie peňažných prostriedkov č. k. V GO-V-247/2023/1000-2 zo 14. marca 2023, s príkazom ÚŠP na zaistenie nehnuteľností č. k. V GO-V-199/2023/1000-2 z 2. marca 2023 a s príkazom ÚŠP na zaistenie majetkovej účasti v právnickej osobe č. k. V GO-V-201/2023/1000-2 z 2. marca 2023. Sťažovateľ navrhuje zrušiť všetky už uvedené uznesenia a napadnuté príkazy a vrátiť ich na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a priložených listín vyplýva, že uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Stred (ďalej len „NAKA“) ČVS: PPZ-174/NKA-ST4-2022 zo 17. augusta 2022 bolo začaté trestné stíhanie vo veci pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 3 písm. b) a ods. 4 písm. a) Trestného zákona spáchaného závažnejším spôsobom konania s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona a iné.

3. Príkazmi č. 246 a 247 prokurátor ÚŠP podľa § 95 ods. 1 Trestného poriadku prikázal označenej banke (J&T Banka, a. s., pobočka zahraničnej banky) zaistiť finančné prostriedky nachádzajúce sa na označených účtoch v prospech sťažovateľa v celkovej výške 3 010 288,73 eur a 500 000 eur (s uvedením dátumov a súm, v akých boli pripisované, ako aj z akých účtov boli pripisované, pozn.), pretože zistené skutočnosti nasvedčovali, že peňažné prostriedky na týchto dvoch účtoch sú výnosom z trestnej činnosti. Príkazom č. 199 prokurátor ÚŠP podľa § 96a ods. 1 Trestného poriadku zaistil v ňom označené nehnuteľnosti (byt a nebytové priestory nachádzajúce sa v k. ú. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], zapísané na LV č. [REDAKOVANÉ]), pretože zistené skutočnosti nasvedčovali, že nehnuteľnosť je výnosom z trestnej činnosti. Príkazom č. 201 prokurátor ÚŠP podľa § 96c ods. 1 Trestného poriadku zaistil majetkovú účasť sťažovateľa v obchodnej spoločnosti KLM Zvolen, s. r. o., vo výške 600 000 eur ako vklad tohto spoločníka, pretože zistené skutočnosti nasvedčovali, že majetková účasť v tejto právnickej osobe je výnosom z trestnej činnosti.

4. Uznesením z 31. januára 2024 prokurátor ÚŠP na základe žiadosti sťažovateľa doručenej 5. októbra 2023 o zrušenie zaistenia napadnutými príkazmi I. podľa § 95 ods. 8 Trestného poriadku nezrušil zaistenie peňažných prostriedkov, II. podľa § 96a ods. 8 Trestného poriadku nezrušil zaistenie nehnuteľností a III. podľa § 96c ods. 7 Trestného poriadku nezrušil zaistenie majetkovej účasti sťažovateľa v spoločnosti KLM Zvolen. Proti uzneseniu sťažovateľ podal sťažnosť, ktorú špeciálny prokurátor zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uznesením z 28. februára 2024.

5. Špeciálny prokurátor po zhrnutí dôvodov napadnutých príkazov, žiadosti o zrušenie zaistenia, uznesenia z 31. januára 2024 a následnej sťažnosti sťažovateľa uzavrel, že uznesenie z 31. januára 2024 bolo vydané v súlade so zákonom a dôvodne a v podrobnostiach odkázal na jeho obsah. Konštatoval, že uznesením NAKA sp. zn. PPZ-174/NKA/ST4-2022 z 19. septembra 2023 (ďalej len „uznesenie o vznesení obvinenia“) bolo vznesené obvinenie [REDAKOVANÉ] a spol. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 3 písm. b) a ods. 4 písm. a) Trestného zákona a zároveň pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1, 3 písm. c), ods. 4 písm. a)

Trestného zákona oba spáchané závažnejším spôsobom konania s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona. Týmto uznesením bolo pre druhý označený zločin vznesené obvinenie aj právnickým osobám, spoločnostiam FORUM Technologies a SOBA-agency.

6. K argumentácii o nedostatočnom vymedzení opisu skutku v uznesení NAKA zo 17. augusta 2022 skonštatoval, že trestné stíhanie bolo začaté podľa § 199 ods. 1, 2 Trestného poriadku, pretože vyšetrovateľ sa o skutočnostiach odôvodňujúcich jeho začatie dozvedel na základe vykonania operatívno-pátracej činnosti. Skutok preto obsahuje iba tie údaje, ktoré sa dali získať zo zadovážených písomných podkladov do realizačného návrhu. Vyšetrovateľ vo výroku časovo vymedzil konanie osôb oprávnených konať v mene Ministerstva obrany Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), spoločností FORUM Technologies a SOBA-agency obdobím plynúcim minimálne od roku 2015 až do dňa vydania uznesenia o začatí trestného stíhania a ku skutku uviedol, že k nemu došlo po rozdelení úloh za koordinácie neznámych páchatel'ov s oddeleným uvedením, ako malo konkrétne dôjsť k trestným činom.

7. Podľa špeciálneho prokurátora je v obviňujúcom uznesení zachovaná sčasti totožnosť konania aj totožnosť následku. Vyšetrovateľ rozšíril časovo konanie obvinených osôb oprávnených konať v mene ministerstva, spoločností FORUM Technologies a SOBA-agency o obdobie od roku 2012, keď [REDAKOVANÉ] zabezpečil obvinenú spoločnosť FORUM Technologies a vykonal opatrenia, aby táto právnická osoba mohla obchodovať s výrobkami obranného priemyslu a byť účelovo zapojená a využitá na spáchanie trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku v jej prospech. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné vydať uznesenie vzťahujúce sa na obdobie od roku 2012, preto vyšetrovateľ postupoval pri vydaní obviňujúceho uznesenia podľa § 199 ods. 1, 2 a § 206 ods. 1 Trestného poriadku. Vyšetrovateľ spresnil v obviňujúcom uznesení opis skutku (napĺňajúceho znaky trestného činu podľa § 237 Trestného zákona) na základe dôkazov zadovážených po začatí trestného stíhania, doplnil v ňom konkrétne zmluvy, na základe ktorých sa obvinená spoločnosť FORUM Technologies zaviazala dodať ministerstvu tovary a služby od zahraničných dodávateľ'ov za 190 725 697,18 eur, a že obvinená právnická osoba konajúca prostredníctvom [REDAKOVANÉ] ich nadobudla za 116 479 134,19 eur, avšak fakturovanú cenu v prospech ministerstva nedôvodne nadhodnotila o 63,74 %, čím dosiahla neoprávnený prospech 74 246 562,99 eur. Týmto nehospodárnym nakladaním s verejnými prostriedkami bola spôsobená škoda konaním obvineného [REDAKOVANÉ] a spol. v súvislosti s obchodnou činnosťou, ktorú FORUM Technologies „formálne“ sprostredkovala medzi zahraničnými dodávateľ'mi a ministerstvom. Vyšetrovateľ pri skutku napĺňajúcom znaky trestného činu podľa § 233 Trestného zákona v obviňujúcom uznesení doplnil konkrétne účty obvineného [REDAKOVANÉ] a spol. SOBA-agency, na ktoré boli prevedené dividendy vyplatené akcionárom FORUM Technologies, ako aj čísla účtov rodinných príslušníkov [REDAKOVANÉ], na ktoré obvinený previedol takto získané prostriedky, pri ktorých je dôvodné podozrenie, že sú výnosom zo zdrojového trestného činu. Podľa špeciálneho prokurátora tak možno uzavrieť, že skutky v obidvoch uzneseniach obsahujú zákonné náležitosti a ich totožnosť bola zachovaná.

8. Skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, boli podľa špeciálneho prokurátora dostatočne opísané aj v napadnutých príkazoch, ako aj v ďalších príkazoch ÚŠP, ktoré obsahujú podstatné náležitosti podľa Trestného poriadku.

9. K námietke o nedostatočnom vymedzení vecí uvedených v príkaze ÚŠP, ktoré mali byť nájdené a zaistené, ako aj k poukázaniu na § 119 ods. 3 Trestného poriadku a vyrozumenie NBÚ č. 00709/2024/SVB/OB-074 z 29. januára 2024 špeciálny prokurátor poukázal na § 119 ods. 1 písm. a) až f), § 89 ods. 1 písm. a), c), § 90 ods. 1 a § 104 ods. 1 Trestného poriadku. V posudzovanom prípade príkazom na prehliadku iných priestorov a pozemkov sp. zn. PPZ-NKA-OS-2023//179-001-V zo 7. marca 2023 vyšetrovateľ nariadil so súhlasom prokurátora prehliadku priestorov spoločnosti FORUM Technologies, pretože bolo dôvodné podozrenie, že sa v nich nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie uvedené vo výroku príkazu (o. i. dokumentácia súvisiaca s uzatvorením zmlúv medzi ministerstvom a FORUM Technologies, súvisiaca s nehospodárnym nakladaním s verejnými prostriedkami a peňažné prostriedky, pri ktorých je podozrenie, že by mohli byť výnosmi z trestnej činnosti). Písomnosti obsahujúce utajované skutočnosti [REDAKOVANÉ] odmietol vydať s poukazom na § 89a ods. 2 Trestného poriadku, vyšetrovateľ ho následne poučil podľa § 106 ods. 2 Trestného poriadku a podľa § 104 ods. 1 Trestného poriadku vykonal prehliadku trezoru, v ktorom zaistil písomnosti obsahujúce utajované skutočnosti so stupňom utajenia „Dôverné“ uvedené v zápisnici o vykonaní prehliadky, ktoré môžu slúžiť na účely dokazovania. K vyrozumieniu NBÚ špeciálny prokurátor uviedol, že podľa príslušného zákona nemôže byť utajovanou skutočnosťou informácia o nehospodárnom, neefektívnom a neúčelnom nakladaní s verejnými prostriedkami. Odkázal aj na ochranu utajovanej skutočnosti podľa ďalších predpisov s dodatkom, že predmetné písomnosti v trestnom konaní nie sú založené do vyšetrovacieho spisu a v prípade nevyhnutnosti budú súčasťou jeho utajovaných príloh v príslušnom režime a za podmienok podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností. Podľa špeciálneho prokurátora postupoval vyšetrovateľ v súlade so zákonom.

10. Podľa špeciálneho prokurátora existuje dôvodné podozrenie, že obvinený [REDAKOVANÉ] a spoločnosť FORUM Technologies spáchali skutky, ktorými mali naplniť znaky skutkových podstat spomínaných trestných činov. Existuje zároveň dôvodné podozrenie, že zaistené peňažné prostriedky, nehnuteľnosti a majetková účasť v právnickej osobe sú výnosom z uvedenej trestnej činnosti, ktorej sa mal dopustiť obvinený otec sťažovateľa, a ich zaistenie je dôvodné aj v tomto štádiu konania, pretože pripadá do úvahy ich prepadnutie. Špeciálny prokurátor odkázal na posudzovanie dôkaznej situácie pri zaistení majetku a uzavrel, že uznesenie z 31. januára 2024 má zákonný podklad a nemožno ho považovať za zjavne nedôvodné alebo arbitrárne.

II.

Argumentácia sťažovateľa

11. Všetky rozhodnutia ÚŠP vo veci zaistenia majetku sťažovateľa sú protizákonné, chýba im zákonný základ, vykazujú znaky svojvôle. Tým došlo k porušeniu označených práv. Bol porušený rozumný vzťah proporcionality. ÚŠP porušil v uzneseniach z 31. januára 2024 a 28. februára 2024 právo na riadne a zákonné odôvodnenie, keď nereagoval na podstatnú a relevantnú argumentáciu uvedenú v žiadosti o zrušenie zaistenia a v následnej sťažnosti sťažovateľa. Odôvodnenie nespĺňa požiadavku logického a vnútorne konzistentného celku s odpoveďami na zásadné otázky. Neprihliada na zásady zdržanlivosti a subsidiarity trestnej represie.

12. Špeciálny prokurátor len mechanicky a formalisticky prepísal odôvodnenie uznesenia z 31. januára 2024. K námietkam o nedostatočnom opise skutku len stručne odkázal

na vyšetrovateľov odkaz na zistenia z operatívno-pátracej činnosti, preto sa v uznesení zo 17. augusta 2022 uvádza opis skutku s údajmi zadováženými z písomných podkladov do realizačného návrhu. V opise nie sú uvedené skutočnosti týkajúce sa miesta, čas spáchania je vymedzený nejasne len začiatkom, opis predmetu údajne protiprávnych obchodov je nejasný, obsahuje použitie bezobsažného pojmu „neprimeraný zisk“ či „neprimeraný prospech“, nedôvodne sa stotožňuje škoda s vyplatenými dividendami, bližšie nie sú označené bezhotovostné prevody údajne zakrývajúce tvrdenú nelegálnosť.

13. Argument, že v dotknutej trestnej veci bude môcť byť uložený trest prepadnutia veci alebo zhabania veci, je arbitrárny, keďže k zaisteniu finančných prostriedkov došlo podľa § 95 ods. 1, § 96a ods. 1 a § 96c ods. 1 Trestného poriadku (a nie § 425 Trestného poriadku), v ktorých kontexte nie je dôvodom zaistenia len skutočnosť, že u obvineného je možnosť uloženia trestu prepadnutia majetku.

14. V prípade sťažovateľa rozhodla vždy tá istá inštitúcia, rozdiel spočíva iba v osobe prokurátora. Absentujú tak účinné prvky druhostupňového konania spočívajúce v nestrannosti a nezávislosti rozhodovania o sťažnostiach sťažovateľa. Bolo tak porušené právo na inú právnu ochranu. Absentuje aj právo na účinný právny prostriedok nápravy, keďže ÚŠP nemal nadriadeného prokurátora, ktorému by sťažnosti sťažovateľa predložil v prípade nevyhovenia im postupom podľa § 190 ods. 1 Trestného poriadku.

15. Napadnuté rozhodnutia sa snažia navodiť dojem, že je dostatočne odôvodnená pravdepodobnosť, že zaistený majetok je výnosom z trestnej činnosti alebo s ňou súvisí. Zo všetkých bankových operácií týkajúcich sa sťažovateľa vyplývajú legálne a obvyklé peňažné operácie medzi rodinnými príslušníkmi, nemožno z nich vyvodiť záver o protiprávnom konaní. Z vykonaných dôkazov nevyplýva nelegálny pôvod príjmov spoločnosti FORUM Technologies, boli daňovo priznané a bolo s nimi nakladané transparentne, zistené skutočnosti tak nemôžu predstavovať vyšší stupeň pravdepodobnosti, že zaistený majetok sťažovateľa je výnosom z trestnej činnosti. ÚŠP mal bližšie a riadne odôvodniť potrebu a nutnosť zaistenia majetku sťažovateľa.

16. Špeciálny prokurátor sa nezaoberal argumentáciou o ďalších príjmoch spoločnosti FORUM Technologies za roky 2015 až 2021 vo výške 4 866 400 eur. Len stručne odkázal na škodu vyčíslenú v uznesení o vznesení obvinenia bez zamyslenia sa nad spôsobom jej vyčíslenia, ktorý trpí nedostatkami a je nespôsobilý ako podklad na vydanie uznesenia o vznesení obvinenia či príkazov. Výpočet uvedený v uznesení NAKA zo 17. augusta 2022 je nesprávny (nesprávne vychádza z cien vrátane dane z pridanej hodnoty, podľa konceptu použitého vyšetrovateľom hrubá marža zodpovedá 38,93 %, výpočet nezohľadňuje zaťaženie daňou z príjmu ani náklady prevzaté spoločnosťou FORUM Technologies, výpočet nevychádza z podporného dôkazu ani zo znaleckého posúdenia). Zo svedeckej výpovede splnomocnenca ministerstva vyplynulo, že škoda mu nevznikla. Špeciálny prokurátor nemá ustálené, čo sa kladie spoločnosti FORUM Technologies za vinu, keď nespravovala cudzí majetok a nemohla nehospodárne nakladať s financiami ministerstva.

17. Špeciálny prokurátor sa bližšie nezaoberal argumentáciou o porušení zákona pri odňatí vecí obsahujúcich utajované skutočnosti a nevykonával navrhované dôkazy.

18. Sťažovateľ doplnil ústavnú sťažnosť podaním z 28. novembra 2024, ku ktorému pripojil uznesenie generálneho prokurátora Slovenskej republiky z 22. augusta 2024, ktorým bolo zrušené

uznesenie špeciálneho prokurátora č. k. VII/1Gv 113/22/1000-146 zo 16. marca 2024 (ktorým boli zamietnuté sťažnosti obvinených proti uzneseniu o vznesení obvinenia) postupom podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku (pre zistenie, že špeciálny prokurátor sa nikdy neoboznámil s utajenou časťou vyšetrovacieho spisu a dozorový prokurátor ÚŠP tak urobil až 26. apríla 2024, pozn.). Sťažovateľ tvrdí, že vzhľadom na zrušenie uznesenia špeciálneho prokurátora sú nezákonné všetky rozhodnutia prokurátorov ÚŠP, ktoré boli vydané buď bez poznania a oboznámenia sa s celým spisom, alebo v čase, keď obsahom spisu neboli zásadné listinné dôkazy. Všetkými uzneseniami tak bol zjavne porušený zákon a práva sťažovateľa.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

19. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu uznesením z 31. januára 2024, ktorým (na podklade jeho žiadosti) nedošlo k zrušeniu zaistenia (peňažných prostriedkov, nehnuteľností, obchodného podielu) v súvislosti s trestnou vecou vedenou pod ČVS: PPZ-174/NKA-ST4-2022, a uznesením úradu špeciálnej prokuratúry z 28. februára 2024, ktorým bola zamietnutá jeho sťažnosť podaná proti uzneseniu z 31. januára 2024. Sťažovateľ namieta porušenie označených práv predmetnými uzneseniami ÚŠP aj v spojení s napadnutými príkazmi.

20. Sťažovateľ v dôvodoch sťažnosti spomenul aj čl. 13 dohovoru, nepremietol však argumenty do návrhu petitu, preto sa aj vzhľadom na jeho zastúpenie advokátom ústavný súd touto námietkou osobitne nezaoberal a vnímal ju ako podporu ostatných argumentov.

III.1. K porušeniu označených práv uznesením z 31. januára 2024:

21. Právomoc ústavného súdu je vybudovaná na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, ktorých eventuálnu protiústavnosť už nemožno zhojiť inými procesnými prostriedkami, resp. už nie je možná náprava iným spôsobom. Teda v prípadoch, pri ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojich ústavou garantovaných práv alebo slobôd v trestnom konaní, ústavný súd vo svojej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že trestné konanie je od svojho začiatku až do konca procesom, v rámci ktorého sa pri vykonávaní jednotlivých úkonov môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako aj v predmetnej veci konajúcich všeobecných súdov naprávať, resp. korigovať jednotlivé pochybenia, ku ktorým došlo v predchádzajúcich štádiách trestného konania, a preto spravidla až po právoplatnom skončení trestného konania možno na ústavnom súde namietať také pochybenia príslušných orgánov verejnej moci, ktoré neboli odstránené v jeho dovtedajšom priebehu a ktoré mohli vo svojich dôsledkoch spôsobiť porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 166/2010, m. m. tiež II. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, IV. ÚS 220/07).

22. Sťažovateľ využil na ochranu svojich práv proti uzneseniu z 31. januára 2024 sťažnosť podľa Trestného poriadku, o ktorej konal a rozhodol špeciálny prokurátor uznesením z 28. februára 2024. V takom prípade je právomoc ústavného súdu vo vzťahu k uzneseniu prokurátora ÚŠP z 31. januára 2024 preskúmanému špeciálnym prokurátorom vylúčená. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a)

zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie.

III.2. K namietanému porušeniu práv uznesením ÚŠP z 28. februára 2024 v spojení s napadnutými príkazmi:

III.2.1. K uzneseniu ÚŠP z 28. februára 2024:

23. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že nie je súčasťou systému orgánov činných v trestnom konaní, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorý rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

24. Cieľom uplatňovania tejto právomoci ústavného súdu nie je primárne preskúmavanie a posudzovanie právnych názorov orgánov verejnej moci rozhodujúcich o právnych prostriedkoch nápravy a ochrany práv a slobôd (vrátane základných práv a slobôd) fyzických osôb a právnických osôb pri výklade a uplatňovaní zákonov v súvislosti s rozhodovaním vo veci samej ani preskúmavanie, či v konaní pred týmito orgánmi bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu tieto orgány vyvodili. Úloha ústavného súdu sa sústreďuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách.

25. Sťažovateľ v trestnom konaní nevystupuje ako osoba, proti ktorej je konanie vedené, napriek tomu má ako jeho subjekt určité práva. V priebehu konania má možnosť využiť v periodických intervaloch aj procesný prostriedok žiadosti podľa § 95 ods. 8, § 96a ods. 8, resp. § 96c ods. 7 Trestného poriadku. Orgány činné v trestnom konaní majú navyše povinnosť z úradnej povinnosti skúmať, či nepominuli dôvody na zaistenie nároku [§ 95 ods. 5, § 96a ods. 7, § 96c ods. 6 Trestného poriadku], resp. či jeho rozsah netreba obmedziť. Uvedené skutočnosti svedčia v prospech záveru, že ústavný súd má pristupovať zdržanlivo k preskúmavaniu rozhodnutia špeciálneho prokurátora (ako sťažnostného orgánu) o zaistení nároku ako k rozhodnutiu dočasnej a zabezpečovacej povahy vydanému v priebehu prípravného trestného konania. Prípravné konanie je vykonávané pod priebežným dohľadom prokuratúry, ktorá má dbať na dodržiavanie zákonnosti a ústavnosti.

26. Pri preskúmaní rozhodnutí o použití dočasných majetkových zaisťovacích inštitútov, v ktorých dôsledku je znemožnené alebo citeľne obmedzené dispozičné právo dotknutého subjektu, ústavný súd vo svojej doterajšej rozhodovacej praxi vymedzil požiadavky, ktoré sú na takéto rozhodnutie kladené z pohľadu ústavnoprávneho: rozhodnutie musí mať zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle, čo znamená, že vyvodené závery o naplnení podmienok uvedených v príslušných ustanoveniach Trestného poriadku nemôžu byť v úplne zrejmom nesúlade so zistenými skutkovými okolnosťami, ktoré sú orgánom činným v trestnom konaní k dispozícii (pozri napr. sp. zn. IV. ÚS 379/03 a IV. ÚS 577/2021). Ak sú tieto požiadavky dodržané a zásah štátu rešpektuje primeranú (spravodlivú) rovnováhu medzi požiadavkou všeobecného záujmu spoločnosti, ktorý je zásahom sledovaný, a požiadavkou na ochranu základných práv jednotlivca, ústavný súd nepovažuje zabezpečenie majetku obvineného

za protiústavný zásah do jeho vlastníckych práv (napr. sp. zn. I. ÚS 554/03, I. ÚS 369/03 a IV. ÚS 577/2021).

27. Peňažné prostriedky zaistované podľa § 95 ods. 1 Trestného poriadku, nehnuteľnosti zaistované podľa § 96a ods. 1 Trestného poriadku, ako aj majetková účasť v právnickej osobe podľa § 96c ods. 1 Trestného poriadku predstavujú majetok v zmysle čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu a zaistenie samotné je nepochybne opatrením zasahujúcim do základného práva na pokojné užívanie majetku a ako také je pod ochranou ústavného súdu. Na strane druhej treba pripomenúť, že ide o opatrenie dočasné, svojou povahou predbežné a zaistovacie, ktoré nepredstavuje konečné rozhodnutie vo veci. Nemožno teda hovoriť o „zbavení majetku“, ale svojou povahou ide o opatrenie vzťahujúce sa na obmedzenie „užívania majetku“ podľa čl. 1 ods. 2 dodatkového protokolu. Ale aj táto norma musí byť interpretovaná v rámci všeobecného princípu pokojného užívania majetku (zakotveného v prvej norme) tak, aby medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom bol rozumný vzťah proporcionality [rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci James a ostatní proti Veľkej Británii z 21. 2. 1986 a podobne].

28. Ústavný súd pri posudzovaní ústavnosti napadnutých dočasných majetkových zaistovacích inštitútov podľa Trestného poriadku vychádzal zo zmyslu a z účelu tohto opatrenia. Zaistenie je inštitútom, ktorý napomáha objasňovaniu závažnej, hlavne hospodárskej trestnej činnosti, ktorého podstatou nie je odňatie peňažných prostriedkov majiteľovi, ale obmedzenie dispozičného práva s nimi tak, aby nemohlo dôjsť k ich zneužitiu. Ide o obmedzenie vlastníckeho práva dotknutého subjektu, avšak v rámci výluky z ochrany vlastníctva, ktorá je len pri zachovaní v zákone špecifikovaných podmienok primeraná cieľu sledovanému právnu úpravou, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie ich páchatel'ov, ako aj snaha v čo najvyššej možnej miere eliminovať škodu spôsobenú prípadnou trestnou činnosťou.

29. Podľa zákonnej úpravy zaistenie príslušného majetku (peňažných prostriedkov, nehnuteľnosti či majetkovej účasti v právnickej osobe) možno vykonať, ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že táto je nástrojom trestnej činnosti alebo výnosom z trestnej činnosti. Tento záver nemusí byť na začiatku plne hodnoverný, lebo nie je ani konečný, pretože môže byť ďalším šetrením vyvrátený, ale musí byť vždy logicky odôvodnený v zmysle kritérií či aspoň zásad odvodených z aplikovanej právnej normy pri rešpektovaní ústavného príkazu uvedeného v čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 4 ústavy.

30. Ústavný súd pristúpil k predbežnému prerokovaniu ústavnej sťažnosti v kontexte popísaných teoretických východísk. Sústredil sa pritom na posúdenie otázky, či uznesenie z 28. februára 2024 pri posudzovaní vo vecnej súvislosti s uznesením z 31. januára 2024 (m. m. IV. ÚS 350/09) má zákonný podklad a vedie k naplneniu jeho účelu a či netrpí prejavom svojvôle. Je zrejmé, že obsahuje výrok, ktorého znenie stručne vystihuje obsah príslušnej časti jeho odôvodnenia, a je vydané špeciálnym prokurátorom [§ 190 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku] ako nadriadeným orgánom disponujúcim právomocou a príslušnosťou na rozhodovanie v zmysle § 54 ods. 2 písm. b) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení účinnom do 19. marca 2024.

31. Je síce pravda, že o sťažovateľovej žiadosti o zrušenie zaistenia a jeho následnej sťažnosti rozhodovali prokurátori v rámci štruktúry ÚŠP. Sám ústavný súd už skôr vyslovil (I. ÚS 122/2018), že z hľadiska zabezpečenia nestrannosti a nezaujatosti nepovažuje za najvhodnejšiu právnu úpravu, na základe ktorej rozhoduje aj o sťažnosti právnickej osoby alebo fyzickej osoby ten istý štátny

orgán (v tomto prípade ÚŠP). Z pohľadu sťažovateľovej ústavnej sťažnosti ale táto okolnosť nie je relevantná, pretože predmetom posúdenia je ochrana jeho individuálnych práv, nie posudzovanie súladu právnej úpravy s ústavnými princípmi. V rámci ústavného poriadku Slovenskej republiky platí prezumpcia ústavnosti všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá vyplýva z čl. 152 ústavy. To znamená, že právne predpisy sa považujú za súladné s ústavou až dovtedy, dokým ústavný súd nerozhodne o opaku. Na tejto okolnosti nemení nič ani skutočnosť, že ÚŠP bol medzitým zrušený (I. ÚS 268/2024).

32. Uznesenie z 28. februára 2024 obsahuje odôvodnenie, v ktorom špeciálny prokurátor reaguje na podstatné sťažnostné argumenty sťažovateľa (o súvislosti zaisteného majetku s vyšetrovanou trestnou činnosťou, o odôvodnení napadnutých príkazov, o opise skutku, o zákonnosti odňatia dokladov obsahujúcich utajované skutočnosti). V odôvodnení napadnutého rozhodnutia ústavný súd nezistil prítomnosť svojvôle [v podobe procesnej, teda hrubé alebo opakované porušenie zásadných ustanovení právnych predpisov upravujúcich postup orgánu verejnej moci, alebo hmotnoprávnej (meritórnej) svojvôle, teda extrémny nesúlad medzi právnym základom pre rozhodovanie veci a závermi orgánu verejnej moci, ktoré sú vo vzťahu k tomuto právnemu základu neobhájiteľné všeobecne akceptovateľnými výkladovými postupmi (II. ÚS 576/2012)]. V tejto fáze konania sú to primárne orgány činné trestnom konaní, ktoré vedia najlepšie posúdiť oprávnenosť úkonov trestného konania s priamou znalosťou všetkých skutkových okolností.

33. Pri posudzovaní uznesenia z 28. februára 2024 nemožno opomenúť preventívnu povahu inštitútu zaistenia majetku, ktorá často spôsobuje, že rozhodnutie nevychádza z hodnoverných a zo spoľahlivých dôkazov, ale zo záverov o pravdepodobnosti nastúpenia určitých následkov, ktoré má ambíciu predvídať. Právne závery ÚŠP vo vzťahu k osvedčeniu, že zaistený majetok je výnosom z trestnej činnosti, sú podľa zistenia ústavného súdu, čo sa týka konkrétosti, primerane odôvodnené, keď už z napadnutých príkazov, na ktoré ÚŠP odkazuje späťne, preskúmateľne vyplýva história úhrad a majetkových transakcií v zásade smerom od obvineného [REDAKOVANÉ] k sťažovateľovi. Ústavnému súdu vzhľadom na námietky sťažovateľa nie je zjavná neodôvodnenosť či arbitrárnosť tohto nosného záveru ÚŠP, preto ani nemá dôvod bližšie skúmať námietky sťažovateľa o legálnosti či obvyklosti operácií, keďže nie je ďalšou inštanciou oprávnenou preskúmať správnosť skutkových a právnych záverov.

34. Podľa posúdenia ústavného súdu predstavuje takéto odôvodnenie dostatočný základ pre výrok uznesenia, ako aj „zákonný podklad“. Na základe doteraz zistených skutočností (prevod finančných prostriedkov medzi otcom a synom, pričom otec je trestne stíhaný a existuje dôvodné podozrenie, že ním prevedené peňažné prostriedky boli získané a sú výnosom z trestnej činnosti spočívajúcej v úmyselnom nehospodárnom nakladaní s verejnými prostriedkami v súvislosti s obchodnou činnosťou obchodnej spoločnosti FORUM Technologies a. s.) možno hypotézu právnej normy považovať za naplnenú, čo vedie k naplneniu účelu aplikovaného inštitútu zaistenia finančných prostriedkov (odčerpanie výnosu z trestnej činnosti, zabránenie odňatia z dispozície orgánov činných v trestnom konaní do doby, keď o nich bude možné rozhodnúť) bez zistenia výskytu svojvôle v rozhodnutí ÚŠP.

35. Pri námietkach k opisu skutku ústavný súd neidentifikoval v odpovediach špeciálneho prokurátora len mechanické prepisovanie uznesenia z 31. januára 2024 či neprípustnú mieru formalizmu, pretože sa v primeranom rozsahu venoval zákonnému vymedzeniu skutku v uznesení

NAKA zo 17. augusta 2022, resp. jeho totožnosti a nezameniteľnosti v súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia. Práve v uznesení o vznesení obvinenia, na ktoré ÚŠP odkazuje a ktorého obsah sťažovateľ dáva do úzadia, je opis konania obvinených osôb viac konkretizovaný, čím sa vytvára predpoklad na prijatie záveru o právnej kvalifikácii skutku a následne aj o zaistení majetku. Nie je vylúčené, že orgány činné v trestnom konaní s ohľadom na ďalší priebeh dokazovania do budúcnosti spresnia znenie skutku.

36. K námietke o arbitrárnosti záveru, že v dotknutej trestnej veci bude môcť byť uložený trest prepadnutia veci alebo zhabanie veci, ústavný súd uvádza, že zo strany ÚŠP nešlo o nosný záver, na ktorom bol založený výrok uznesenia z 28. februára 2024 ani predchádzajúcich rozhodnutí. Nosným záverom bola okolnosť, že zistené skutočnosti nasvedčovali tomu, že zaistený majetok je výnosom zo stíhanej trestnej činnosti.

37. K námietke, že špeciálny prokurátor sa konkrétne nevyjadril k argumentu, že spoločnosť FORUM Technologies mala v období rokov 2015 až 2021 aj príjmy z podielu na podnikaní v spoločnosti MICRONIC, a. s., vo výške 4 866 400 eur, ústavný súd uvádza, že odôvodnenie uznesenia špeciálneho prokurátora je v tomto ohľade nekonkrétne, nie však v takej miere, aby to bolo spôsobilé na založenie dôvodnosti záveru o nesplnení požiadavky na riadne odôvodnenie rozhodnutia vyplývajúcej z práva na inú právnu ochranu. Odôvodnenie uznesenia z 28. februára 2024 odkazuje na uznesenie o vznesení obvinenia, z ktorého vyplýva, že spoločnosť FORUM Technologies od roku 2013 nevykonávala prakticky žiadne iné obchodné činnosti ako tie, ktoré mali na strane odberateľa ministerstvo a jemu podriadené organizácie. Podľa názoru ústavného súdu odpoveď na túto námietku sťažovateľa o ďalších príjmoch spoločnosti FORUM Technologies z podielu na podnikaní ďalšej obchodnej spoločnosti tiež nebola spôsobilá na spochybnenie výšky sťažovateľovi zaisteného majetku. Je to tak, pretože aj v prípade, že by jeho argument bol akceptovaný a bola by znížená výška orgánmi činnými v trestnom konaní uvádzaného výnosu z trestnej činnosti (22 682 473,76 eur) o sťažovateľom uvedenú sumu 4 866 400 eur, tak výsledná suma by stále viacnásobne prevyšovala výšku sťažovateľovi zaisteného majetku.

38. Námietku, že pri vyčíslení výšky škody absentuje odôvodnenie orgánov činných v trestnom konaní, akým odborným postupom (napr. znaleckým skúmaním) bola ustálená, nemožno považovať za relevantnú vo vzťahu k preventívnemu zaisteniu peňažných prostriedkov v počiatočnej fáze trestného konania, keďže, ako už bolo uvedené, samotným zaistením nedochádza k odňatiu vlastníckeho práva, ale ide len o zaisťovacia a dočasne obmedzujúci inštitút.

39. V odpovediach špeciálneho prokurátora na námietky sťažovateľa o porušení zákona pri odňatí vecí obsahujúcich utajované skutočnosti ústavný súd s odkazom aj na už uvedené zhrnutie uznesenia z 28. februára 2024 nezistil také nedostatky, ktoré by mali za následok nevyhovenie požiadavke na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

40. Ústavný súd sa nestotožnil s názorom sťažovateľa, že zrušenie uznesenia špeciálneho prokurátora č. k. VII/1Gv 113/22/1000-146 zo 16. marca 2024 postupom podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku má automaticky za následok nezákonnosť napadnutých príkazov, resp. preskúmaných uznesení ÚŠP, ako aj záver o neoprávnenosti zásahu do sťažovateľom označených práv orgánmi činnými v trestnom konaní. Dôvodom sú aj časové súvislosti vydania napadnutých príkazov (príkazy č. 199 a 201 boli vydané pred zaistením sporných vecí 8. až 10. marca 2023, zvyšné príkazy č. 246 a 247 boli vydané 14. marca 2023), ako aj skutočnosť, že napadnuté príkazy

boli vydané v zásade s odkazom na uznesenie NAKA o začatí trestného stíhania (zo 17. augusta 2022). Stručný odkaz sa nachádza v uznesení z 31. januára 2024, podrobnejší v uznesení z 28. februára 2024, ktoré obsahuje „nad rámec“ aj reakciu na námietku sťažovateľa k nemožnosti použitia vecí zaistených na prehliadke iných priestorov ako dôkazov. Ústavný súd neidentifikoval odkaz na uznesenie špeciálneho prokurátora č. k. VII/1Gv 113/22/1000-146 zo 16. marca 2024, ktoré (ako jediné) bolo generálnym prokurátorom zrušené pre porušenie zákona.

41. Detailné skúmanie zákonnosti zabezpečenia dôkazu nebolo primárnym predmetom rozhodovania špeciálneho prokurátora ako nadriadeného (sťažnostného) orgánu. Nie je to inak ani všeobecne pri rozhodovaní o predbežnom a dočasnom zaistení majetku. Ide o otázku patriacu do rámca rozhodovania o merite vecí, resp. vzhľadom na štádium trestného konania o „kvázimerite“, kam patrí rozhodovanie o vznesení obvinenia (PLz. ÚS 2/2022, bod 29). Námietky k porušeniu predpisov o ochrane utajovaných skutočností navyše budú predmetom ďalšieho rozhodovania prokurátora generálnej prokuratúry a výsledky tohto sťažnostného konania môže sťažovateľ použiť ako novú skutočnosť pri prípadnej opakovanej žiadosti o zrušenie zaistenia majetku. Z týchto dôvodov ústavný súd nepovažuje za dôvodné prijať záver o neoprávnenosti zásahu do sťažovateľom označených práv orgánmi činnými v trestnom konaní. Uznesenie z 28. februára 2024 by z hľadiska požiadavky na riadne odôvodnenie rozhodnutia obstálo aj bez odpovede na námietku sťažovateľa o porušení zákona pri odňatí vecí uvedenú v jeho sťažnosti proti uzneseniu z 31. januára 2024, pretože priama relevancia tejto odpovede na rozhodnutie o zaistení majetku nie je daná, čo v tejto sťažnosti (bod 31) potvrdzuje aj sám sťažovateľ.

42. V súhrne ústavný súd uvádza, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je primerané tomu, že ide o rozhodnutie o dočasnom zaist'ovacom opatrení a nemožno ho *prima facie* považovať ani za zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. Hoci nezohľadňuje úplne všetky detaily argumentácie sťažovateľa, v spojení s uznesením prokurátora dostatočne presvedčivo odôvodňuje potrebu zaistenia majetku sťažovateľa vzhľadom na popísané podozrenie, že je výnosom z trestnej činnosti.

43. Ako už aj uvedené odôvodnenie naznačuje, ústavný súd považoval za splnenú podmienku existencie zásahu do majetkových práv sťažovateľa, podmienku súladu zásahu so zákonom aj podmienku, že zásahom bol sledovaný legitímny cieľ.

44. Pri každom zásahu do pokojného užívania majetku musí byť nastolená spravodlivá rovnováha medzi legitímnym záujmom, ktorý je zaistením majetku sledovaný, a medzi ochranou základných práv jednotlivca (rozsudok ESĽP vo veci Brunerona proti Fínsku, č. 41673/98, § 65 – § 67, 16. 11. 2004). Otázka nastolenia spravodlivej rovnováhy prichádza do úvahy vtedy, ak bol zásah do pokojného užívania majetku zákonný a nebol svojvoľný [pozri Maniscalco proti Taliansku (dec.), č. 19440/10, § 55, 2. 12. 2014]. K nastoleniu spravodlivej rovnováhy ústavný súd dodáva, že o nej nemožno hovoriť vtedy, ak súdnym rozhodnutím dotknutá osoba znáša neprimerané bremeno, pričom treba vziať do úvahy aj povahu zásahu do práva dotknutej osoby, aký je sledovaný cieľ, podstatu práv dotknutých zásahom a tiež postup dotknutej osoby a štátnych orgánov (pozri Karahasanoğlu proti Turecku, č. 21392/08 a 2 ďalšie, § 149, 16. 3. 2021).

45. Pri zostávajúcej otázke primeranosti zásahu k sledovanému cieľu ústavný súd dáva do pozornosti, že sťažovateľ mal možnosť namietať ďalšie trvanie zaistenia majetku pred orgánmi prokuratúry. Ako už bolo uvedené, je to tak aj naďalej bez ohľadu na zrušenie ÚŠP. Sťažovateľove argumenty neboli vyhodnotené ako dôvodné pre ním navrhované zrušenie zaistenia majetku.

Netvrdil, že predložil akékoľvek ďalšie dôkazy o pôvode zaisteného majetku alebo že by ním predložené dôkazy neboli zohľadnené (rozhodnutie ESLP vo veci Radu proti Rumunsku z 3. 9. 2013, § 28, č. 484/08). Nič v uzneseniach ÚŠP nenaznačuje, že sťažovateľovi v dotknutom konaní zastúpenom advokátom bola odopretá možnosť predložiť svoje argumenty na rozhodnutie príslušnému orgánu alebo že by zistenia ÚŠP boli zaťažené arbitrárnosťou.

46. V prípadoch zhabania (*confiscation*) uvaleného nezávisle od trestného obvinenia na tretie osoby ESLP akceptoval, že orgány môžu konfiškačné opatrenia uplatniť nielen na osoby priamo obvinené z trestných činov, ale tiež na ich rodinných príslušníkov alebo blízkych príbuzných, u ktorých bola domnienka, že držali alebo spravovali nečestne nadobudnutý majetok v mene podozrivých páchatel'ov, alebo ktorým inak chýbala nevyhnutná dobrá viera (rozsudok Saccoccia proti Rakúsku z 18. 12. 2008, § 88; Silickiené proti Litve z 10. 4. 2012, § 65; Balsamo proti San Marínu z 8. 10. 2019, § 89 a § 93; Zaghini proti San Marínu z 11. 5. 2023, § 17 a § 65).

47. Napadnuté príkazy a následne uznesenia ÚŠP dostatočne jasne odkazujú na súvislosť osoby sťažovateľa so stíhaným skutkom, keďže je spätne možné zistiť, že spojitosťou je otec sťažovateľa, ktorý je štatutárnym zástupcom obchodnej spoločnosti FORUM Technologies, a. s., ktorý túto spoločnosť kontroluje a vystupovali v nej aj priamo jeho blízki rodinní príslušníci. Ďalšou spojitosťou je, že sťažovateľovi boli podľa zabezpečených materiálov poukazované prostriedky ako výplata mzdy, z čoho prokurátor vyvodil aktívne vykonávanie činnosti v mene a v prospech tejto obchodnej spoločnosti, že je dôvodné predpokladať, že sa podieľa na jej riadení, že je oboznámený so všetkými vykonávanými obchodnými vzťahmi a že je zainteresovaný do ovládania alebo usmerňovania osôb pôsobiacich ako členovia organizovanej skupiny, kde riadi ich styk a prepojenia, prípadne je osobou vykonávajúcou tieto činnosti inštruovaný. Spojitosťou je aj prijímanie prostriedkov z účtu jeho otca od jeho založenia v roku 2015 vo výške 10 149 860 eur, ktoré pochádzajú z vyplateného podielu zisku akciovej spoločnosti.

48. Ústavný súd za uvedených okolností nemôže bez ďalšieho prijať tvrdenia sťažovateľa o legálnom pôvode zaisteného majetku a uznesenie z 28. februára 2024 podporuje takýto záver. Zaistenie majetku sa sťažovateľa dotýka od marca 2023, teda viac ako 20 mesiacov. Doterajšia dĺžka zaistenia majetku sťažovateľa nespôsobuje sama osebe zjavnú neprímeranosť použitého prostriedku na dosiahnutie sledovaného cieľa. Do úvahy je potrebné vziať aj zložitnosť trestného stíhania týkajúceho sa činnosti obvinených šesťnástich fyzických osôb a dvoch právnických osôb. Rozsah zaistenia majetku sa javí byť adekvátnym (proporcionálnym), vychádzajúc zo zistenej výšky prostriedkov, ktoré mali byť podľa orgánov činných v trestnom konaní nelegálne získané, následkom čoho mohol byť zaistený majetok opísaný v napadnutých príkazoch a uzneseniach ÚŠP.

49. V rámci týchto úvah podľa ústavného súdu na sťažovateľa nebolo uznesením z 28. februára 2024 uvalené také nadmerné bremeno, že by sa vo výsledku narušila rovnováha medzi ochranou jeho majetku a požiadavkou všeobecného záujmu na vyšetrení trestnej činnosti. Toto zistenie už v aktuálnom štádiu konania vylučuje dôvodnosť záveru, že by mohlo dôjsť k porušeniu označených práv sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu a následne uplatneniu kasačnej právomoci ústavného súdu po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie.

50. K namietanému porušeniu práva na inú právnu ochranu ústavný súd už len dodáva, že dané právo nie je možné vykladať tak, že by sťažovateľovi garantovalo právo na úspech v konaní či zaručovalo rozhodnutie zodpovedajúce jeho predstavám.

51. Z uvedených dôvodov po vykonaní vecného prieskumu je zrejmé, že medzi uznesením z 28. februára 2024 a obsahom sťažovateľom označených práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. To podmieňuje záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti a potrebe jej odmietnutia podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

52. Vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením z 28. februára 2024 ústavný súd uvádza, že tento článok dohovoru sa týka iba rozhodnutí súdov rozhodujúcich o právach občianskej povahy alebo o opodstatnenosti trestného obvinenia osoby, ktorá je účastníkom konania pred súdom (m. m. III. ÚS 206/06). ÚŠP nemal postavenie súdneho orgánu a jeho rozhodnutie nie je súdnym rozhodnutím v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. Nevzťahujú sa naň preto striktne ani požiadavky vyplývajúce z práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré vyvodila judikatúra EŠLP z práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vychádzajúc z uvedeného, možno uzavrieť, že tento článok dohovoru nie je na uznesenie z 28. februára 2024 aplikovateľný (m. m. II. ÚS 60/2023, II. ÚS 535/2024). Ústavná sťažnosť sťažovateľa je tak v tejto časti nezlučiteľná *ratione materiae* s čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ju ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.2.2. K napadnutým príkazom č. 246, 247, 199 a 201:

53. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti správne uviedol, že ústavnú sťažnosť podáva v zákonnej dvojmesačnej lehote (26. apríla 2024) vo vzťahu k druhostupňovému rozhodnutiu o zaistení majetku z 28. februára 2024, ktoré mu bolo doručené 6. marca 2024. S týmto druhostupňovým rozhodnutím o zaistení majetku ale bez bližšieho odôvodnenia (uviedol v zásade len to, že 15. mája 2023 podal žiadosť o zrušenie zaistenia uskutočneného napadnutými príkazmi, pozn.) spojil aj napadnuté príkazy (z 2. marca 2023 a zo 14. marca 2023). Z dátumov vydania týchto príkazov, ale aj zo samotnej chronológie skutkového stavu, ktorú uviedol sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti, vyplýva, že ústavná sťažnosť v časti, ktorá smeruje proti týmto príkazom, bola podaná oneskorene.

54. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným

prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

55. Nedodržanie tejto dvojmesačnej zákonnej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde]. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03, resp. z novších rozhodnutí I. ÚS 343/2016, I. ÚS 351/2019).

56. Ústavná sťažnosť smerujúca proti napadnutým príkazom bola teda podaná zjavne až po uplynutí zákonnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

57. Po prijatí už uvedeného názoru o možnosti porušenia označených práv zostalo bez významu zaoberať sa ostatnými požiadavkami uvedenými v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2024

Libor Duľa
predseda senátu